

Klim op die rots

De predikant C.A. Fox beschrijft hoe hij eens verdwaalde tijdens een bergwandeling ergens in Canada. Er brak een hevige storm los en hij moest schuilen onder een grote uitstekende rotspunt. Toen de storm was uitgeraasd, was het landschap onherkenbaar veranderd. Door de zware regenval lag er een dikke mist als een zware deken over het berglandschap. Het was onmogelijk om de weg nog te zien. Wat nu?

Fox besloot om maar op de rotspunt te klimmen zodat hij misschien beter kon bepalen waar hij nu eigenlijk was. Het was geen gemakkelijke klim, maar toen hij buiten adem boven op de overhangende rots aankwam, wachtte hem een indrukwekkend schouwspel. De mist bleek zich slechts over een klein deel van de wildernis uit te strekken en er ontvouwde zich voor zijn ogen een adembenemende schoonheid. Ook zag hij in een oogopslag welke kant hij op moest om weer veilig thuis te komen 'maar,' aldus Fox, 'voorlopig zat ik daar prima op die rots en voelde ik mij dicht verbonden met de Schepper.'

Als wij schuilen voor de stormen van het leven en door de verwarrende mist van onze zorgen en tegenslagen de weg niet meer kunnen zien, kunnen wij het beste maar op de overhangende rotspunt klimmen. Daar kunnen wij wijd en ver over de mist heen kijken en onze richting bepalen.

Maar als je in de mist blijft hangen en niet naar boven klimt, en de omgeving er troosteloos en grijs uitziet, denk je al snel dat alles maar zinloos is. Er is tenslotte niets te zien behalve die grauwe, klamme mist en elke stap die je zet zou weleens je laatste kunnen zijn.

Je hoeft er ook niet op goed geluk uit te gaan, en je moet ook niet doelloos blijven zitten. Je kunt echter wel op de rots klimmen. Koning David had een soortgelijke ervaring toen hij zei in Psalm 61:3,4: "Breng mij op de rots hoog boven mij. U bent altijd mijn schuilplaats geweest, een toren te sterk voor de vijand."

Vanaf Gods rots kun je ver om je heen kijken. Daar zie je zilverkleurige rivieren, veraf gelegen kusten en de wouden die je nog moet doorkruisen, en het beste van allemaal, vanaf die stevige positie zie je de eeuwige kusten waar je naar op zoek bent. Vanaf de rots zie je de schitterende muren van Gods stad, het Nieuwe Jeruzalem, al liggen en wordt alles je duidelijk.

Op de rots van God wordt je visie vernieuwd, is de lucht zuiver en puur en vervult Gods liefdevolle stem je met hoop en moed en zie je alles, inclusief je zorgen en tegenslagen, in het juiste hemelse perspectief. "Roep Mij aan en Ik zal je grote, wonderlijke dingen bekend maken, dingen die je volkomen onbekend zijn." *

*Jeremia 33:3